

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

Pacea și puritatea

Conferința din 29.08.1966 (Bonfin)

Conferință improvizată

Dragii mei, în ultima vreme am aruncat o privire asupra purității. Dar, eu cred că astăzi, câteva cuvinte vă vor fi folositoare din nou pentru a avea o idee mult mai clară asupra acestui subiect. Ați văzut că, fără puritate, este imposibil să fii sănătos și fericit, dar deopotrivă este imposibil să cunoști pacea. Dacă Inițiații dau o așa mare importanță purității din corpul lor fizic, din sentimentele și gândurile lor, duce deja la pierderea păcii.

Pacea este rezultatul unei armonii între toate elementele care constituie omul: spiritul, sufletul, intelectul, inima, voința, și chiar corpul fizic. Iar dacă ea este atât de greu de obținut, este pentru că tocmai aceste elemente se află rar în armonie. Atunci când omul are gânduri inteligente, iată că inima sa, în care s-a strecurat un sentiment inferior, îl împinge să facă nebunii. Sau atunci când este animat de cele mai bune dorințe, voința sa este paralizată. Cum vreți să se simtă el în pace în această harababură ? Pacea este ultimul lucru pe care omul îl poate obține. Dar atunci când, după tergiversări și lupte, după căderi și victorii, în sfârșit natura sa divină învinge toate revoltele și hărmălaia naturii sale inferioare, numai atunci el poate găsi pacea (a se citi de asemenea conferința: “Pacea” – vol. V). Înainte ajungea poate să trăiască clipe minunate, dar acestea nu erau de durată. Și astfel auzim mulți oameni spunând: “Mi-am pierdut pacea”.

Pacea, adevărata pace, este imposibil de pierdut. Se pot produce din când în când câteva agitații, dar acestea nu sunt decât niște mișcări superficiale; pacea se află în interior, în profunzime. Ca în cazul oceanului: suprafața este mereu agitată de valuri, dar în profunzime se găsește pacea. Atunci când omul ajunge să introducă în el adevărata pace, agitațiile care se pot produce la suprafață, în lumea fizică, nu ajung niciodată să tulbure această stare durabilă pe care a reușit să o obțină. El se simte protejat ca într-o fortăreață. În Psalmul 90 se spune: “Cel ce locuiește în ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălășlui”. Acest înalt loc retras este Eul Superior. Atunci când omul ajunge să atingă punctul cel mai înalt al ființei sale și să nu îl mai părăsească, el

începe să cunoască pacea. Această pace este o senzație divină, inexprimabilă. Dar câte victorii trebuie să obțină asupra dorințelor sale, asupra gândurilor sale, asupra faptelor sale, până să ajungă aici !

Eu știu că vă gădiți: “Ce ne tot povestiți ?... Ați spus la început că ne veți mai vorbi despre puritate !”. Dar eu vă vorbesc despre puritate. Fiindcă pacea provine dintr-o armonie, dintr-un acord perfect între toți factorii și elementele care constituie ființa umană, această armonie neputând exista decât atunci când toate aceste elemente sunt purificate. Dacă nu sunt în acord, înseamnă că anumite impurități s-au introdus în ele. Atunci când un om a mâncat un aliment care nu i-a plăcut, el nu se simte bine, devine nervos. Dar dacă ia un purgativ, se va simți mai bine. Impuritățile distrug pacea. Pentru a obține pacea, primul lucru este deci să lucrezi ca să te purifici, să elimini toate materialele ce pot bloca buna funcționare a intelectului, a inimii și a voinței. Un adevărat Inițiat a înțeles numai un singur lucru: că esențialul este să devii pur, pur ca lacul din munte, pur ca albastrul cerului, pur precum cristalul, pur ca lumina soarelui... Fiindcă cu această puritate el va obține tot restul. Evident, puritatea nu se poate realiza așa ușor. Dar cel puțin trebuie să o înțelegi, apoi să o iubești, să o dorești prin toate fibrele corpului tău, și în sfârșit să o realizezi în planul fizic.

Dacă în corpul vostru fizic, în inimă sau în gândirea voastră se produc tulburări, este pentru că ați absorbit elemente impure, iar “impure” înseamnă foarte simplu: străin. Dacă impuritățile sunt materiale nedorite, este pentru că ele sunt străine organismului uman. Aceste materiale nu sunt poate impure ele însele, dar sunt considerate astfel fiindcă nu intră în mod normal în construcția ființei umane, adică în construcția organismului său fizic sau psihic. Ele sunt deci nocive și trebuie înlăturate. Dacă sunteți într-o stare de agitație, înseamnă ca ați permis unei impurități să patrundă în voi sub forma unui gând, a unui sentiment sau a altui lucru.

Unele persoane se plâng că atrag asupra lor toate necazurile. “Toate cad asupra mea, spun ele, și nu înțeleg de ce”. Este totuși ușor de înțeles. Știți că se poate atrage trăsnetul în anumite locuri unde s-au instalat paratrăsnete. Paratrăsnetul are ca scop să atragă trăsnetul, să îl canalizeze și să îl facă să coboare după o traiectorie prevăzută. Or, impuritatea este “un paratrăsnet” special. Orice materie posedă proprietatea de a atrage elemente ce îi corespund, dacă vreți, un anumit tip de trăsnet. Să știți deci că fiecare impuritate depusă undeva în corpul fizic, astral sau mental, este destinată să atragă un trăsnet specific, adică unde, vibrații particulare ce se află în legătură cu aceasta. Prezența unei impurități într-un anumit loc este cea mai mare garanție că

“trăsnetul” va putea produce într-o zi efecte în acel loc: o boală sau alte tulburări vor apărea acolo dintr-odată.

Astăzi eu vă dau deci o cheie: orice impuritate aduce neazuri, fie în planul mental, în planul astral sau în planul fizic; și atunci când spun “neazuri” înseamnă cel mai mic rău, fiindcă impuritățile pot produce deopotrivă otrăvirea, intoxicația și chiar moartea. Este deci necesar să vă purificați în toate planurile, prin purgative, prin spălături, prin abluțiuni, prin băi, prin meditație, prin rugăciuni, numai în aceste condiții veți fi salvați.

Toate bolile fizice și psihice se explică prin prezența impurităților. Dar, din nefericire, în loc să înțelegem că trebuie să ne purificăm, căutăm medicamente, tot felul de mijloace exterioare, și niciodată purificarea. Veți spune: “Există oameni care duc o viață pură și totuși se îmbolnăvesc”. Nu putem face nimic, desigur, fiindcă există mereu multe impurități în hrană, în băuturi, în aerul pe care îl respirăm. Atât timp cât întreg pământul nu va fi purificat, oamenii vor suferi de impuritățile colective. Organismul nu reușește niciodată să elimine toate impuritățile și materialele străine care se acumulează în el, pot să împiedice, de exemplu, circulația, provocând arteroscleroza. Natura a dat ființei umane posibilitatea de a trăi sute de ani, dar din cauza impurităților pe care este obligată să le absoarbă, destinul ei este de se slăbi, de a îmbătrâni și a muri foarte repede.

Evident, dacă omul ar putea bea câteva înghițituri din elixirul vieții veșnice, toate impuritățile ar dispărea: venele, arterele, toate canalele sale s-ar destupa și el și-ar regăsi tinerețea. Elixirul vieții veșnice nu este altceva decât un lichid de o puritate excepțională ce poate destupa toate canalele corpului fizic. El exista în antichitate, și poate că mai există și astăzi ființe care să îl posedă. În realitate, acest elixir este răspândit peste tot în natură, în pământ, în oceane, în râuri, în munți, în aer, în plante, și mai ales în razele soarelui, dar în doze infinitezimale și ar fi necesar tot felul de aparate pentru a-l capta, a-l condensa și a-l păstra. Dar atunci când asistăm dimineața la răsăritul soarelui, căutăm să primim acest elixir care, asemenea apei vii, circulă în întreaga natură. Fiecare atom de prana, fiecare sferă minusculă în suspensie în aer este umplută cu o esență spirituală. Când ne concentrăm asupra soarelui, corpul nostru absoarbe aceste particule care ne purifică, ne întăresc, ne însuflețesc.

Omul introduce viața în sine prin purificare. Evident, chiar dacă hrănește în el gânduri și sentimente foarte pure, el nu va ajunge să se debaraseze în întregime, pe parcursul unei existențe, de toate impuritățile ce se acumulează în corpul sau fizic. Dar continuând astfel în mai multe reîncarnări, el își va mări

puritatea. Dar cum omenirea evoluează, iar pământul se transformă și el, într-o bună zi (dar într-o zi dezigur foarte îndepărtată) totul va deveni pur, luminos, transparent, totul va deveni strălucitor: pietrele, pomii, munții și chiar corpul oamenilor. Iată proiectele Domnului.

Dar nu pentru că eu vă spun că boala este consecința impurităților trebuie să îi criticați pe cei care sunt bolnavi spunându-le: “Ah, sunteți bolnavi pentru că trăiți în impuritate, Maestrul ne-a spus-o”. Nu, se poate întâmpla ca ei să ducă o viață pură, dar impuritățile s-au acumulat în sinea lor de foarte multă vreme și nu trebuie să le reproșați acum toate aceste întâmplări de demult. Eu sunt obligat să vă explic lucrurile așa cum sunt, dar nu trebuie să vă folosiți de ceea ce vă spun pentru a-i critica pe alții.

Acesta este destinul nostru, al tuturor: puritatea ne însuflețește iar impuritățile ne aduc moartea. Nu putem face nimic împotriva acestui lucru, decât să încercăm să îndreptăm situația devenind și mai mult stăpâni pe noi înșine, urmărindu-ne gândurile, sentimentele și faptele. Dar nu putem remedia totul, fiindcă întreg pământul este contaminat. Dacă am putea mânca și bea alimente complet pure, corpul fizic nu ar fi otrăvit, și omul nu ar muri așa de repede. Dar unde să mergem acum să găsim o hrană și băuturi pure, să respirăm o atmosferă pură ? Întreg pământul este poluat. Nutrind gânduri și sentimente pure, putem întârzia bolile și moartea, dar nu le putem suprima în totalitate fiindcă fizic depinde de starea actuală a întregului pământ, a tuturor oamenilor.

În domeniul psihic este posibil să te hrănești cu elemente cu adevărat pure, luminoase, celeste, dar în planul fizic prin hrana și băuturile pe care le întâlnește acum, omul este obligat să absoarbă tot felul de impurități. Chiar și pâinea pe care o mâncăm, tot ceea ce bem, este contaminat. În ceea ce privește laptele, s-a încercat remedierea lipsei de igienă prin metode științifice: vacile nu mai sunt mulse cu mâinile murdare, totul se face mecanic, iar astăzi laptele este sterilizat, pasteurizat etc... Să fie oare bine ? Laptele nu va mai conține bacili, dar nici elemente cu adevărat nutritive. Toate acestea trebuie studiate: atunci când dorește să se remedieze în mod științific anumite inconveniente, se provoacă altele. Eu nu vreau să spun că cercetările savanților sunt inutile sau nocive, nu, dimpotrivă, datorită cercetărilor lor viața oamenilor s-a prelungit... Dar vom vorbi despre acest subiect altă dată.

Problema purității va fi într-o zi studiată peste tot și în toate domeniile. Fie că o numim igienă sau altfel, puțin contează, puritatea va fi mereu aceea ce va fi studiată pentru a prelungi viața, pentru a îndepărta bolile și a aduce fericire oamenilor.

Dragii mei, gândiți-vă la puritate, concentrați-vă asupra ei zi și noapte, și ea va produce asupra voastră efecte minunate. Nu este vorba să vreți să deveniți puri din orgoliu, ci fiindcă simțiți nevoia, și pentru binele celorlalți, fiindcă lumea întreagă va beneficia. Pentru a-i putea ajuta pe alții, trebuie mai întâi să te ajuti pe tine însuți. Cineva va spune: “Aveți o pată pe față, v-o curățați imediat”, și fără să se uite mai întâi dacă are mâinile curate, dorind să vă curețe, el vă mângălește cu mâinile pline de unsoare ! Vedem adesea impuritatea altuia, în loc să o vedem pe a noastră. Iată de ce, dacă dorim să îi ajutăm pe ceilalți, trebuie să lucrăm mai întâi să ne purificăm pe noi înșine, să ne sfințim. Este foarte greu, desigur, dar merită osteneala, fiindcă suntem recompensați din plin !

Un minut de meditație.